

Parashat Emor

Parashat Emor begynder med de love, der knytter sig særligt til kohanitter (tempelpræsterne) og kohen gadol (ypperstepræsten) og til tempel-tjenesten.

En **Kohen** i Mishkan'en (helligdommen) og senere i Beit Hamikdash (templet) måtte ikke blive tumah (rituelt urene) gennem **kontakt med en død**, undtagen denne person var en helt nær slægtning. Dette gælder stadig i dag og en Kohen må derfor ikke komme på en begravelsesplads.

En Kohen måtte ikke, og må stadig ikke i dag, gifte sig med en kvinde, som tidligere har levet sammen med en anden mand og f.eks. er fraskilt.

En Kohen, som har en fysisk skavank, kunne ikke tjene i Beit Hamikdash og et dyr med en skavank måtte ikke bringes som offer.

Parashaen opremser helligdagene i den jødiske kalender:

- den ugentlige **Shabbat**
- Pesach-ofringen d.14. Nissan
- Den 7 dage lange **Pesach**-fejring startende d.**15. Nissan**
- Omer-ofringen fra den første byg-høst på d.2.dag i Pesach og begyndelsen denne dag op den **49 dage** lange **Omer**-periode frem til
- **Shavuot** på den **50.dag i Omer-tællingen**
- **Rosh Hashana** (Shofar-ihukommelsesdag) på d.**1. Tishrei**
- Fastedag d.10. Tishrei
- **Sukkot**-festen begyndende d.**15. Tishrei** umiddelbart efterfulgt af
- **Shemini Atzeret** på d.**8.dag i Sukkot**.

Herefter fortæller parashaen om tænding af Menorah'en (den 7-armede lysestage) i Beit Hamikdash og skue-brødene (lechem hapanim), som hver uge blev lagt på bordene i Beit Hamikdash og som mirakuløst holdt sig friske hele ugen.